

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 117/2014
12.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Биљане Синановић, Бате Цветковића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Т. и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 242. став 1. КЗ РС у продуженом трајању, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Т., адв. Д.Б., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 6614/12 од 09.07.2013. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Т., адв. Д.Б., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 6614/12 од 09.07.2013. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, док се у осталом делу захтев **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К бр. 63/10 од 23.12.2011. године окривљени Ж.Т. је у тачки 21 изреке пресуде оглашен кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 16.09.2005. године до 22.09.2005. године. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова судског паушала и солидарно трошкова кривичног поступка а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6614/12 од 09.07.2013. године, у ставу II изреке пресуде уважењем жалби окривљеног и његовог браниоца, адв. Д.Б., преиначена је пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 63/10 од 23.12.2011. године у погледу правне квалификације дела, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи, тако што је Апелациони суд у Београду

кривично-правне радње окривљеног Ж.Т. описане под тачком 21 изреке првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 242. став 1. КЗ РС у продуженом трајању и окривљеног Ж.Т. осудио на казну затвора у трајању од седам месеци у коју казну му је урачунато и време проведено у притвору од 16.09.2005. године до 22.09.2005. године, док су у осталом делу жалбе окривљеног Ж.Т. и његовог браниоца, одбијене као неосноване а првостепена пресуда у преосталом делу под тачком 21 изреке потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 6614/12 од 09.07.2013. године бранилац окривљеног Ж.Т., адв. Д.Б., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона и то битне повреде из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, те повреда људских права и слобода окривљеног загарантованих Уставом РС и чланом 4. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и то повреде права на суђење у разумном року које је саставни део права на правично суђење из члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и повреде посебних права окривљеног из члана 33. Устава Републике Србије, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, делимично укине другостепену пресуду у односу на окривљеног Ж.Т. и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и то пред потпуно измењеним већем или пак да исту преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП-а), размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Испитујући у смислу члана 604. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Т. у делу који се односи на повреду закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а) и то битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд налази да је неоснован, а у делу који се односи на повреду људских права и основних слобода окривљеног загарантованих Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, да нема прописани садржај (члан 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП-а).

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Ж.Т. иако не наводи формално одредбу члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а - („да се правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се према одредбама ЗКП-а не може заснивати“), образлажући повреду закона, истиче да се другостепена пресуда заснива на незаконито сачињеном доказу и то записнику о саслушању тада

окривљене а не осумњичене Г.П. Ку 644/05 од 08.10.2005. године у СУП-у Смедерево, ноћу, и то без одобрења и сагласности како судије - председника већа, обзиром, да се окривљена налазила у притвору, тако и обавештавања о томе председника Окружног суда у Смедерево, о чему сведочи његов одговор Врховном суду Србије, Су бр. 224/05 од 10.11.2005. године. Бранилац посебно истиче, да је окривљена Г.П. на главном претресу изјавила да је исказ дала под притиском полиције, ноћу, због чега је исти више пута негирала, па је из тих разлога суд морао извршити суочење између окривљеног Ж.Т. и окривљене Г.П.

Супротно изнетим наводима и тврдњама у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Т. из списка предмета - записника о саслушању осумњиченог Ку. 644/05 од 08.10.2005. године, произилази да је саслушање окривљене Г.П., обављено на њен захтев, на основу наредбе истражног судије Окружног суда у Смедерево, а по овлашћењу председника суда. Саслушање је обављено у канцеларији истражног судије тога суда, а у присуству председника тога суда Славољуба Николића, истражног судије тога суда Предрага Лукића, в.д. Окружног јавног тужиоца Драгослава Марковића и заменика окружног јавног тужиоца Бранислава Лазовића, бранилаца окривљене Г.П., адв. В.Т. и адв. Р.М., инспектора СУП-а Смедерево Дејана Анђелковића и Благоја Благојевића као и чувара Звездана Огаревића. Саслушање окривљене је започето у 11.15 а завршено у 15.35 часова.

Одредбом члана 226. став 9. ЗКП-а („Службени лист СРЈ“, број 70/2001, 68/2002 и „Службени гласник РС“, бр. 58/2004, 85/2005, 115/2005, 49/2007, 20/2009 - др. Закон и 72 од 03.09.2009. године) прописано је, да ако осумњичени у присуству адвоката, пристане да да исказ, орган унутрашњих послова ће га саслушати према одредбама тог Законика о саслушању окривљеног. О саслушању осумњиченог, орган унутрашњих послова ће обавестити надлежног јавног тужиоца који може присуствовати његовом саслушању. Записник о овом саслушању се не издваја из списка и може се користити као доказ у кривичном поступку.

Према томе, како је саслушање окривљене Г.П., обављено на њен захтев, пред истражним судијом Окружног суда у Смедерево, односно, окривљена је пристала да да исказ у односу на кривично дело које јој се ставља на терет, у присуству бранилаца, то се у конкретном случају записник о саслушању не издваја из списка и може се користити као доказ у кривичном поступку, па с тога ни првостепена ни другостепена пресуда нису засноване на доказу на коме се према одредбама ЗКП-а пресуда не може заснивати.

Према одредби члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП, захтев за заштиту законитости може се поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода

и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописано, је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2. и 3. овог Законика, мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 3. прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости ако нема прописан садржај (члан 484).

Како је бранилац окривљеног Ж.Т. поднео захтев за заштиту законитости и по законском основу прописаном у члану 485. став 1. тачка 3. ЗКП-а, а уз исти није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људских права и слобода окривљеног и трећих лица учесника у поступку, то поднети захтев нема прописани садржај, због чега је у том делу на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП-а, одбачен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 490. и 491. став 1. ЗКП-а, у односу на одбијајући део и на основу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**